

Udenrigsministeriet

Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret

Asiatisk Plads 2 – 1448 København K

Tlf.: 33 92 03 24 E-mail: EUJUR@um.dk

EUJUR j.nr. 23/02607

18. september 2025

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslisters, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslisters.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces-skridt	Dato
C-446/24	Freie Hansestadt Bremen <u>Sagen vedrører:</u> Skal artikel 3, nr. 6), og artikel 11, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsskatsborgere med ulovligt ophold fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse, hvorefter der mod en person, hvis opholdsret er bragt til ophør, og mod hvem der er udstedt en afgørelse om tilbagesendelse, fordi den pågældende udgør en terrortrussel, som udgangspunkt skal udstedes et tidsubegrænset indrejse-forbud?	Udenrigsministeriet Udlændinge- og Integrationsministeriet Justitsministeriet	GA	02.10.25

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Forkortelser i sagstypekolonnen:

O-sag = Sagen følges til orientering

F-sag = Sagen følges med henblik på eventuel afgivelse af mundtligt indlæg

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessent	Sagstype	Proces-skridt	Dato
T-483/22	Sanofi mod Kommissionen <u>Påstande:</u> —Afgørelsen, hvorefter avalglucosidase alfa ikke kan kvalificeres som et »nyt virksomt stof«, som er indeholdt i, eller i det mindste fremgår implicit af, Kommissionens afgørelse C(2022) 4531 final af 24. juni 2022, annulleres.	Lægemiddelstyrelsen	O-sag	Dom	24.09.25

	—Artikel 5 i nævnte afgørelse fra Kommissionen, hvorefter lægemidlet Nexviadyne — avalglucosidase alfa ikke skal klassificeres som et lægemiddel til sjældne sygdomme, annulleres. —Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne				
T-256/23	Mylan Ireland mod Kommissionen <u>Påstande:</u> —Sagsøgerens annulationssøgsmål antages til realitetsbehandling og tages til følge. —Europa-Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2023)3067(final) af 2. maj 2023 (offentliggjort den 4.5.2023) om ændring af markedsføringstilladelsen udstedt ved afgørelse C(2014) 601 (final) af det humanmedicinske lægemiddel »Tecfidera —Dimethylfumarat« (herefter »den anfægtede afgørelse«), samt eventuelle senere afgørelser i det omfang de viderefører og/eller erstatter denne afgørelse, herunder eventuelle opfølgende reguleringshandling, i det omfang de vedrører sagsøgeren, annulleres. —Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Lægemiddelstyrelsen	O-sag	Dom	24.09.25
T-159/24	WAAA mod CPVO – Teak Enterprises (Cripps Pink og Cripps Red) <u>Påstande:</u> — Den anfægtede afgørelse annulleres og erklæres ugyldig. — Den anfægtede afgørelse omgøres, og det fastslås, at CPVO med rette — fastslog, at betingelserne for at indlede en sag om ugyldighed ikke er opfyldt, og — fastslog, at sorterne Cripps Pink og Cripps Red ikke skal kendes ugyldige. — Teak Enterprises Pty Limited tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	24.09.25
T-354/24	Mowi Poland mod Kommissionen <u>Påstande:</u> — Kommissionens delegerede forordning (EU) 2024/114 af 14. december 2023 om ændring af bilag II og III til Europa Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 for så vidt angår særlige hygiejnekra- v for visse kødprodukter, fiskevarer, mejeriprodukter og æg annulleres i sin helhed (1). — Subsidiært annulleres Kommissionens delegerede forordning (EU) 2024/114 delvist, idet punkt 3, litra e), i bilaget til denne forordning annulleres, i det omfang Retten ikke finder, at denne bestemmelse påvirker indholdet af denne retsakt i sin helhed. — Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	24.09.25
C-350/24	Crédit agricole Corporate & Investment Bank <u>Sagen vedrører:</u> 1) Skal aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab (Euratom), som blev godkendt af Rådet for Den Europæiske Union ved afgørelse (EU) 2020/135 af 30. januar 2020, fortolkes således, at en ret, der træffer afgørelse	Beskæftigelsesministeriet	O-sag	GA	25.09.25

	efter ophøret af overgangsperioden, skal anse en lovgivning i Det Forenede Kongerige, der gennemfører artikel 19 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv, for en lovgivning, der er vedtaget af en medlemsstat til gennemførelse af et direktiv, når de faktiske omstændigheder ligger forud for dette tidspunkt, og/eller sagen er blevet anlagt inden dette tidspunkt? 2) Skal artikel 288 TEUF fortolkes således, at en national domstol, for hvilken der er indbragt en tvist mellem privatpersoner, og som er forpligtet til at anvende en anden medlemsstats lovgivning, uden at princippet om gensidig tillid må være til hinder herfor, skal anlægge en fortolkning af bestemmelserne i den pågældende lovgivning, der er i overensstemmelse med et direktiv? 3) Såfremt den nationale domstol finder, at det ikke er muligt for den at anlægge en sådan overensstemmende fortolkning, skal den da, således som den ville gøre i forbindelse med sin egen nationale ret, undlade at anvende den pågældende lovgivning, når der er tale om et almindeligt EU-retligt princip eller en bestemmelse i den primære ret, som et direktiv er et konkret udtryk for?»				
C-434/24	APIA – Centrul Județean Bistrița-Năsăud <u>Sagen vedrører:</u> 1. Skal artikel 63, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 fortolkes således, at den situation, hvor en modtager ikke opfylder kriterierne for støtteberettigelse, omfatter eller ikke omfatter det tilfælde, hvor en aftale, der var gyldig på det tidspunkt, hvor betingelserne for støtteberettigelse blev vurderet, annulleres med tilbagevirkende kraft i overensstemmelse med den nationale lovgivning, uafhængigt af tidspunktet for denne annulation? 2. Hvis det første spørgsmål besvares bekræftende, kan proportionalitetsprincippet da anvendes i forbindelse med tilbagetrækning af betalingen i medfør af artikel 63, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 eller ej?	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	GA	25.09.25
C-465/24	SBK Art <u>Sagen vedrører:</u> 1. Skal en indefrysning af pengemidler som omhandlet i artikel 1, litra f), i forordning nr. 269/2014 i forbindelse med aktiecertifikater, som tilhører, ejes, besiddes eller kontrolleres af fysiske personer, eller af fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer med tilknytning til dem, der er opført på listen i bilag I til denne forordning, fortolkes således, at den ret til at deltage i møder og afstemninger, der er knyttet til aktiecertifikater, ikke kan udøves, i det mindste så længe dette ikke medfører en uforholdsmæssig skade for den pågældende certifikatsejer? 2. Gør det en forskel for besvarelsen af det første spørgsmål, om udøvelsen af retten til at deltage i møder og afstemninger i det konkrete tilfælde – under hensyntagen til arten og indholdet af den beslutning,	Erhvervsstyrelsen	O-sag	GA	25.09.25

	der er sat på dagsordenen, og den pågældende certifikatsejers holdning hertil – kan medføre nogen form for flytning, overførsel, ændring, brug af, adgang til eller behandling af pengemidler, der vil resultere i en ændring under en hvilken som helst form med hensyn til omfang, beløb, anbringelsessted, ejerforhold, besiddelse, art eller formål eller enhver anden ændring, som vil gøre det muligt at bruge de pågældende pengemidler, herunder porteføljeadministration, som omhandlet i artikel 1, litra f), i forordning nr. 269/2014?				
C-474/24	NADA Austria e.a. <u>Sagen vedrører:</u> 1. Er databehandling af personoplysninger, hvorved de registreredes navn, den udøvede sportsgren, den begåede overtrædelse af antidopingregler, sanktionen samt sanktionens begyndelse og ophør offentliggøres på den almindeligt tilgængelige del af webstedet tilhørende Nationale Anti-Doping Agentur Austria GmbH (NADA Austria) https://www.nada.at/de/recht/suspendierungen-sperren i form af en registrering i en tabel samt i almindeligt tilgængelige pressemeddelelser fra Österreichische Anti-Doping Rechtskommission (det østrigske antidopingretsudvalg, ÖADR) på adressen https://www.oeadr.at, omfattet af EU-rettens anvendelsesområde som omhandlet i artikel 16, stk. 2, første punktum, TEUF, således at Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (herefter »databeskyttelsesforordningen«) finder anvendelse på en sådan behandling af personoplysninger? Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: 2. Er oplysningen om, at en bestemt person har overtrådt visse antidopingregler og som følge af denne overtrædelse er udelukket fra at deltage i (nationale og internationale) konkurrencer, en »helbredsoplysning« som omhandlet i databeskyttelsesforordningens artikel 9? 3. Er databeskyttelsesforordningen – navnlig henset til artikel 6, stk. 3, andet afsnit, heri – til hinder for en national lovgivning, ifølge hvilken navnene på de personer, der er berørt af afgørelsen fra det østrigske antidopingretsudvalg eller Unafhængige Schiedskommission (det uafhængige voldgiftsudvalg, USK), varigheden af udelukkelsen og grundene hertil offentliggøres, uden at det er muligt at udlede helbredsoplysninger om den registrerede? Spiller det i denne forbindelse en rolle, at der i henhold til den nationale ordning kun kan ses bort fra offentliggørelse af disse oplysninger over for offentligheden, såfremt den registrerede er en motionsidrætsudøver, en mindreårig person eller en person, der ved meddelelse af oplysninger eller andre informationer i væsentligt omfang har bidraget til at afsløre potentielle overtrædelser af antidopingregler?	Justitsministeriet	O-sag	GA	25.09.25

	4. Kræver databeskyttelsesforordningen – navnlig henset til principperne i artikel 5, stk. 1, litra a) og litra c), heri – for offentliggørelsen under alle omstændigheder, at der foretages en interesseafvejning for så vidt angår på den ene side den registreredes personlige interesser, der berøres af en offentliggørelse, og på den anden side offentlighedens interesse i at få oplysninger om en idrætsudøvers overtrædelse af antidopingregler? 5. Er oplysningen om, at en bestemt person har overtrådt visse antidopingregler og som følge af denne overtrædelse er udelukket fra at deltage i (nationale og internationale) konkurrencer, en behandling af personoplysninger vedrørende straffedomme og lovovertrædelser som omhandlet i databeskyttelsesforordningens artikel 10? 6. Såfremt det femte spørgsmål besvares bekræftende: Skal aktiviteter henholdsvis afgørelser fra en myndighed, som i henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 10 er blevet pålagt tilsynet med behandling af personoplysninger vedrørende straffedomme og lovovertrædelser eller tilknyttede sikkerhedsforanstaltninger, være underlagt domstolsprøvelse? 7. Skal en klage i henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 77 vedrørende en hævdet overtrædelse i henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 17, hvor der på tidspunktet for indgivelsen af klagen til tilsynsmyndigheden og tilsynsmyndighedens afgørelse endnu ikke forelå en behandling af den registreredes personoplysninger, men denne behandling skete, mens sagen verserede for retten, antages til behandling henholdsvis efterfølgende antages til behandling, hvis der allerede ved indgivelsen af klagen foreligger konkrete indikationer af, at den dataansvarlige umiddelbart forestående eller i nær fremtid vil foretage en behandling af personoplysninger?				
C-477/24	Deldwyn <u>Sagen vedrører:</u> 1a) Indebærer eller kræver udtrykket »et år« i artikel 7, stk. 3, litra b), i direktiv 2004/38/EF (herefter »direktivet«), at det pågældende år er en enkelt sammenhængende periode? 1b) Såfremt spørgsmål 1a) besvares benægtende, udelukker den omstændighed, at de perioder med beskæftigelse, der udgør det pågældende år, eventuelt er akkumuleret eller sammenlagt over en periode på fire eller fem år, en unions-borger fra anvendelsesområdet for artikel 7, stk. 3, litra b)? 2) Betyder den omstændighed, at unionsborgeren har modtaget ydelse til arbejdssøgende fra ministeriet for [beskæftigelse] og socialsikring i Irland, at den pågældende er »uforskyldt arbejdsløs [...]«, og dette er behørigt konstateret som omhandlet i direktivets artikel 7, stk. 3, litra b)? 3) Kræver det almindelige EU-retlige princip, der afspejler chartrets artikel 41, eller, subsidiært, direktivet	Udlændinge- og Integrationsministeriet Uddannelses- og Forskningsministeriet	O-sag	GA	25.09.25

	fortolket [udelades] i lyset af dette generelle princip, at indstævnte giver ansøgeren aktindsigt i sine sagsakter (om nødvendigt i renset udgave): [udelades] a) inden der træffes afgørelse om bevarelse af opholdsretten/et opholdskort i henhold til direktivets artikel 14 sammenholdt med direktivets artikel 13 og/[udelades] eller artikel 7, stk. 3, og/eller b) når ansøgeren søger at anfægte en sådan afgørelse inden for rammerne af en domstolsprøvelse?				
C-490/24	Stichting Koskea <u>Sagen vedrører:</u> 1. Skal artikel 12, stk. 1, i det kodificerede direktiv 2009/103 fortolkes således, at den obligatoriske ansvarsforsikring skal dække den skade, som den (oprindelige) fører lider, i en situation, hvor en passager griber ind i styringen af køretøjet og der som følge af dette indgreb sker en ulykke? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, følger der da af EU-retten bestemte krav, som den nationale ret skal tage hensyn til ved bedømmelsen af, om en fører som omhandlet i artikel 12, stk. 1, i det kodificerede direktiv 2009/103 under sagens omstændigheder har mistet egenskaben af fører og kan være omfattet af passagerbeskyttelsen i henhold til den generelle regel?	Transportministeriet	O-sag	GA	25.09.25
C-163/24	Statul Român – Ministerul Finanțelor Publice et Curtea de Apel București <u>Sagen vedrører:</u> 1. Udgør artikel 20, stk. 1, i [Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003] af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik og ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere) (i affattelsen inden ophævelsen ved [forordning (EF) nr. 73/2009]) en EU-regel, som tillægger borgerne konkrete rettigheder, og hvis tilsidesættelse kan medføre statens ansvar på grund af en afgørelse truffet af en national ret i sidste instans? 2. Skal begrebet »faktuelt korrekte oplysninger« i artikel 68, stk. 1, i [Kommissionens forordning (EF) nr. 796/2004 af 21. april 2004 om gennemførelsesbestemmelser for krydsoverensstemmelse, graduering og det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem som omhandlet i [...] forordning (EF) nr. 1782/2003 [...]] fortolkes således, at det omfatter både landbrugers korrekte anmeldelse af arealer og den korrekte identificering af den anvendte parcel og dens afgrænsning? 3. Udgør den omstændighed, at den nationale ret, der har truffet afgørelse i sidste instans, har undladt at forelægge sagen for Den Europæiske Unions Domstol med henblik på en fortolkning af artikel 68 i forordning nr. 796/[2004] under omstændigheder som dem, der foreligger i hovedsagen, en åbenbar og tilstrækkelig alvorlig tilsidesættelse, hvorefter staten er ansvarlig for den skade, der formodes at være forvoldt ved denne rets dom?	Justitsministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	GA	02.10.25

C-496/24	Stichting de ThuisKopie <u>Sagen vedrører:</u> 1) Kan en reproduktion med de ovenfor i punkt 2.3, nr. i)-iii), beskrevne kendetegn (kopibeskyttet download), anses for at være en reproduktion foretaget »af en fysisk person til privat brug og til formål, der hverken direkte eller indirekte er kommercielle« som omhandlet i ophavsretsdirektivets artikel 5, stk. 2, litra b), også henset til tretrinssystemet (ophavsretsdirektivets artikel 5, stk. 5)? 2) Er formålene med ophavsretsdirektivet, herunder målene om et højt niveau for beskyttelsen af ophavsmanden, en rimelig balance med hensyn til rettighedshaverens interesser og brugerens interesser, samt en konsekvent og teknisk neutral anvendelse af undtagelserne og indskrænkningerne i medlemsstaterne, til hinder for en national lovgivning, hvorefter undtagelsen for privatkopiering ikke tillige omfatter kopibeskyttede downloads? 3) Er det for besvarelsen af et eller begge foranstående spørgsmål af betydning, om rettighedshaverne modtager en kompensation pr. foretagen kopibeskyttet download, eller om de modtager en kompensation, der er baseret på, hvor ofte brugeren af streamingtjenesten afspiller en kopibeskyttet download?	Kulturministeriet	F-sag	GA	02.10.25
C-573/24	NiZZA <u>Sagen vedrører:</u> Skal artikel 3, stk. 3, i direktiv 2005/36/EF fortolkes således, at en medlemsstats anerkendelse af et medicinsk uddannelsesbevis fra et tredjeland og medlemsstatens attestation af erhvervserfaring af mindst tre års varighed på medlemsstatens område af en anden medlemsstat skal anses for at svare til de i punkt 5.1.1. i bilag V til direktiv 2005/36/EF nævnte uddannelsesbeviser, og den anden medlemsstat derfor ifølge princippet i artikel 21, stk. 1, om automatisk anerkendelse i henhold til artikel 3, stk. 3, i direktiv 2005/36/EF skal give uddannelsesbeviserne samme virkning som dem, der udstedes i denne anden medlemsstat, for så vidt angår adgang til og udøvelse af den erhvervsmæssige virksomhed på denne anden medlemsstats område?	Uddannelses- og Forskningsministeriet	O-sag	Dom	02.10.25
C-788/24	Anne Frank Fonds <u>Sagen vedrører:</u> 1. Skal artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29 fortolkes således, at en udgivelse af et værk på internettet kun kan kvalificeres som overføring af værker til almenheden i et bestemt land, hvis udgivelsen er rettet mod almenheden i det pågældende land? I bekræftende fald: Hvilke faktorer skal der tages hensyn til ved denne bedømmelse? 2. Kan det lægges til grund, at der foreligger overføring til almenheden i et bestemt land, hvis det ved hjælp af en geografisk adgangsblokering (geoblokering) af nyeste standard er sikret, at almenheden i det pågældende land kun kan opnå adgang til det websted, hvor værket er udgivet, ved at omgå blokerings-	Kulturministeriet	F-sag	MF	06.10.25

	foranstaltningen ved hjælp af en VPN- eller tilsvarende tjeneste? Er det i denne forbindelse relevant, om almenheden i det blokerede land er villig til og i stand til at skaffe sig adgang til det pågældende websted ved hjælp af en sådan tjeneste? Er det relevant for besvarelsen af dette spørgsmål, om der foruden geoblokeringen også er truffet andre foranstaltninger for at gøre det vanskeligere for almenheden i det blokerede land at opnå adgang til webstedet eller afholde den fra dette? 3. Såfremt muligheden for at omgå blokeringsforanstaltningen fører til, at værket, som er udgivet på internettet, overføres til almenheden i det blokerede land som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29, foretages denne overføring da af den person, der har udgivet værket på internettet, selv om adgangen til det kræver en handling fra udbyderen af den pågældende VPN- eller tilsvarende tjeneste?				
C-80/24	Zwrotybankowe.pl <u>Sagen vedrører:</u> a. Skal artikel 22, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF (EUT L af 2008, nr. 133, s. 66) fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en national lovgivning, der giver en forbruger mulighed for at overdrage de rettigheder, den pågældende er blevet tildelt ved nationale bestemmelser, der gennemfører direktivet, til en tredjemand, der ikke er en forbruger? b. Skal artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler ([udelades] EUT L af 1993, nr. 95, s. 29) fortolkes således, at rettens forpligtelse til ex officio at undersøge, om et kontraktvilkår er urimeligt, også gælder for et vilkår i en aftale om overdragelse af krav, der er indgået mellem en forbruger og en tredjemand, når denne aftale påberåbes af den pågældende tredjemand i en retssag som grundlag for dennes søgsmålskompetence i en sag mod den erhvervsdrivende, som er forbrugerens oprindelige medkontrahent?	Justitsministeriet	O-sag	Dom	09.10.25
C-101/24	XYRALITY <u>Sagen vedrører:</u> 1) Finder artikel 28 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem anvendelse under omstændigheder som i hovedsagen, hvor en tysk afgiftspligtig person (udvikleren) for den 1. januar 2015 leverede en tjenesteydelse elektronisk til ikke-afgiftspligtige personer (slutkunder) med bopæl i Fællesskabet via en appstore tilhørende en irsk afgiftspligtig person, med den konsekvens, at den irske afgiftspligtige person skal behandles, som om den pågældende havde modtaget disse tjenesteydelser fra udvikleren og leveret dem til slutkunderne, fordi appstoren først i bestillingsbekræftelserne til slutkunderne nævnte udvikleren som leverandør og specificerede tysk moms?	Skatteministeriet	O-sag	Dom	09.10.25

	2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Ligger stedet for den fiktive tjenesteydelse i henhold til artikel 28 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, som udvikleren leverede til appstoren, i henhold til artikel 44 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem i Irland eller i henhold til artikel 45 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem i Forbundsrepublikken Tyskland? 3) Såfremt udvikleren i henhold til besvarelsen af det første og det andet spørgsmål ikke leverede tjenesteydelser i Forbundsrepublikken Tyskland: Skylder udvikleren tysk moms i henhold til artikel 203 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, fordi appstoren i overensstemmelse med det aftalte i sine bestillingsbekræftelser, som blev sendt til slutkunderne via e-mail, nævnte udvikleren som leverandør og specificerede tysk moms, selv om slutkunderne ikke kan fradrage den indgående moms?				
C-315/24	Nestlé Sverige <u>Sagen vedrører:</u> Kan oplysninger om et produkts energiværdi og dets mængder af forskellige næringsstoffer, der angives andre steder end i næringsdeklarationen, udgøre en supplerende beskrivelse af produktets egenskaber og karakteristika som omhandlet i artikel 5, stk. 2, litra g), i forordning 2016/128? Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, er artikel 6, stk. 2, som forbyder, at oplysningerne i den obligatoriske næringsdeklaration gentages i mærkningen, da til hinder for, at der i en beskrivelse som omhandlet i artikel 5, stk. 2, litra g), anføres oplysninger om energiværdien og mængderne af forskellige næringsstoffer, hvis disse oplysninger er angivet anderledes end pr. 100 g eller pr. 100 ml?	Fødevareministeriet	O-sag	Dom	09.10.25
C-386/24	Centro Petroli Roma – II <u>Sagen vedrører:</u> »A) Er den korrekte fortolkning af artikel 101 TEUF til 106 TEUF og af den retlige ramme, som er indført ved direktiv 2006/123/EF og 2008/118/EF, til hinder for en national lovgivning såsom den, der følger af artikel 23, stk. 3, i lovdekret nr. 504 af [2]6. oktober 1995, med ændringer og tilføjelser, og som fastsætter, at »3. såfremt der foreligger reelle drifts- og forsyningsmæssige behov vedrørende anlægget, kan bevilning til at drive et afgiftsoplag meddeles med hensyn til kommercielle oplag for LPG med et volumen på ikke under 400 kubikmeter og med hensyn til kommercielle oplag for andre energiprodukter med et volumen på ikke under 10 000 kubikmeter«? B) Er den korrekte fortolkning af artikel 101 TEUF til 106 TEUF og af den retlige ramme, som er indført ved direktiv 2006/123/EF og 2008/118/EF, til hinder for en national lovgivning såsom den, der følger af artikel 23, stk. 4, litra a) og b), i lovdekret nr. 504 af	Miljø- og Ligestillingsministeriet	O-sag	GA	09.10.25

	[2]6. oktober 1995, med ændringer og tilføjelser, og som fastsætter, at bevilling til at drive et afgiftsoplag kan meddeles bl.a. med hensyn til kommercielle oplag for LPG med et volumen på under 400 kubikmeter og med hensyn til kommercielle oplag for andre energiprodukter med et volumen på under 10 000 kubikmeter, når oplaget, ud over at opfylde kravene i stk. 3, opfylder mindst en af følgende betingelser: »1) oplaget leverer varer, uden at punktafgiften erlægges, eller ved anvendelsen af en lavere punktafgift, eller eksporterer energiprodukter under suspensionsordningen til EU-medlemsstater eller tredjelande i et samlet omfang svarende til mindst 30% af den samlede udvindingsmængde i toårsperioden, 2) oplaget udgør et supplement til et nærliggende afgiftsoplag, som tilhører samme koncern, eller – hvis det tilhører andre – er permanent bestemt til at fungere som et supplement til det ovennævnte afgiftsoplag?» C) Er den korrekte fortolkning og anvendelse af proportionalitetsprincippet, sammenholdt med artikel 101 TEUF til 106 TEUF og den retlige ramme, som er indført ved direktiv 2006/123/EF og 2008/118/EF, og navnlig artikel 9, artikel 14, nr. 5), og artikel 15, stk. 2, i direktiv 2006/123/EF, til hinder for regulerende foranstaltninger (cirkulærer, forordninger eller andet), som den nationale myndighed vedtog for at klargøre og supplere de ovennævnte betingelser i artikel 23, stk. 4, litra a) og b), i lovdekret nr. 504 af 26. oktober 1995, med ændringer og tilføjelser?»				
C-418/24	Obadal <u>Sagen vedrører:</u> 1. Principalt. Er en retspraksis, hvorefter det med henblik på at sikre ligheds-princippet, princippet om fortjeneste, princippet om kompetence og princippet om arbejdskraftens frie bevægelighed, nægtes at anerkende status som fastansatte i den offentlige sektor for ikkefastansatte arbejdstagere med tidsbegrænset ansættelse, i strid med rammeaftalens § 5? 2. Subsidiært. Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, kan en erstatning med afskrækkende virkning til den ikkefastansatte arbejdstager med tidsbegrænset ansættelse på tidspunktet for opsigelsen af vedkommendes ansættelsesforhold da anses for at være en passende foranstaltning til at forhindre og eventuelt sanktionere det misbrug, der følger af anvendelsen af flere på hinanden følgende midlertidige ansættelseskontrakter eller ansættelsesforhold som omhandlet i rammeaftalens § 5?	Beskæftigelsesministeriet	O-sag	GA	09.10.25
C-483/24	ALDI <u>Sagen vedrører:</u> Pålægger de forpligtelser, der er fastsat i artikel 4, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 852/2004 af 29. april 2004 om fødevarerhygiejne samt bilag II til denne forordning, nærmere bestemt punkt 2, litra c), i kapitel I, punkt 1, litra a), i kapitel V og punkt 2, 3 og 4 i kapitel IX, ledere af engros- og detailfødevarer virksomheder en resultat-forpligtelse,	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	GA	09.10.25

	således at konstateringen af spor af eller ekskrementer fra skadegørere i forretninger og på lagre, undtagen i tilfælde af force majeure, udefra kommende hændelser eller en uundgåelig fejl, er tilstrækkelig til at godtgøre en overtrædelse af nævnte forordning, eller er lederne af fødevarer virksomheder alene underlagt en indsatsforpligtelse, dvs. en forpligtelse til at gøre alt for at forhindre forekomsten af skadegørere, således at den nationale administrative myndigheds konstatering af spor af og ekskrementer fra skadegørere i forretninger og på lagre ikke i sig selv er tilstrækkelig til at godtgøre en overtrædelse af nævnte forordning?				
C-519/24	Nitrogenmuvek <u>Sagen vedrører:</u> 1) Skal – eller kan – formålene med og bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (herefter »ETS-direktivet«) – navnlig, men ikke udelukkende dets artikel 1, 10 og 11 samt 5., 7. og 20. betragtning hertil – fortolkes således, at disse formål og disse bestemmelser er til hinder for en national foranstaltning (regeringsdekret), som: – pålægger de emissioner, der er sket ved udnyttelse af kvoter, en efterfølgende afgiftsbyrde (opkrævning af en afgift) – pålægger de emissioner, der er sket ved udnyttelse af gratis kvoter, en efterfølgende afgiftsbyrde (opkrævning af en afgift) – pålægger de emissioner, der er sket ved udnyttelse af gratis kvoter, en efterfølgende afgiftsbyrde (opkrævning af en afgift), som har til virkning at fratage de gratis kvoter deres værdi og kompenserende virkning – pålægger de emissioner, der er sket ved udnyttelse af gratis kvoter, en efterfølgende afgiftsbyrde (opkrævning af en afgift), som har til virkning at afholde driftslederne fra at nedbringe deres emissioner, forbedre deres miljøeffektivitet eller investere i mere miljøvenlige teknologier – pålægger de emissioner, der er sket ved udnyttelse af gratis kvoter, en efterfølgende afgiftsbyrde (opkrævning af en afgift), hvis pålæggelse har et formål, som ikke har nogen forbindelse med beskyttelsen af miljøet eller med Den Europæiske Unions ordning for handel med kvoter eller formålene hermed, idet formålet med og den eneste begrundelse for at godkende indførelsen af denne afgift derimod er at imødegå virkningerne af den væbnede konflikt og den humanitære katastrofe i Ungarns nærområde? 2) Skal – eller kan – begrebet »driftsleder«, som anvendes i ETS-direktivets artikel 3, litra f), i lyset af forbuddet mod forskelsbehandling, som følger af artikel 18, 49 og 56 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (herefter »TEUF«), artikel 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«) og artikel 14 i konventionen om beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, undertegnet i Rom	Skatteministeriet	F-sag	GA	09.10.25

	den 4. november 1950 (herefter »EMRK«), fortolkes således, at dette begreb er til hinder for en national foranstaltning (regeringsdekret), som på ugrundet og vilkårlig vis og uden støtte i et tvingende alment hensyn forskelsbehandler en bestemt kategori af sådanne driftsledere i forhold til driftsledere, der ikke er omfattet af foranstaltningens anvendelsesområde? 3) Skal – eller kan – artikel 18 TEUF, 49 TEUF og 56 TEUF fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for en national foranstaltning (regeringsdekret), som begrænser udøvelsen af disse frihedsrettigheder, og som: – på ugrundet og vilkårlig vis og uden støtte i et tvingende alment hensyn forskelsbehandler en bestemt kategori af driftsledere som omhandlet i ETS-direktivets artikel 3, litra f), ved at underlægge disse en anden (mere bebyrdende) ordning, – på vilkårlig vis og uden støtte i et tvingende alment hensyn fastlægger et personelt anvendelsesområde, som ikke er egnet til at opfylde formålene med de beføjelser, i henhold til hvilken det blev fastlagt, og – indføres pludseligt og uforudsigeligt, idet der kun går tre dage mellem foranstaltningens forkyndelse og ikrafttrædelse, samtidig med at der herved pålægges efterfølgende forpligtelser med tilbagevirkende kraft med hensyn til faktiske omstændigheder, som er indtruffet før dens ikrafttrædelse? 4) Skal – eller kan – beskyttelsen af ejendomsretten, som er sikret ved chartrets artikel 17 og artikel 1 i første tillægsprotokol til EMRK, fortolkes således, at denne beskyttelse er til hinder for en national foranstaltning (regeringsdekret), som har karakter af konfiskation og inden for en nær fremtid fuldstændig fratager de driftsledere, der er omfattet af dens anvendelsesområde, deres indtægter, hvilket udgør et uforholdsmæssigt og uantageligt indgreb?				
--	---	--	--	--	--